

University of Groningen

Vz. ABRvS 18 oktober 2006, JM 2006/126 m.nt. K.J. de Graaf
de Graaf, K.J.

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:
2006

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

de Graaf, K. J., (2006). Vz. ABRvS 18 oktober 2006, JM 2006/126 m.nt. K.J. de Graaf, Nr. 126, okt. 18, 2006. (Jurisprudentie Milieurecht; Vol. 2006).

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

JM 2006/126

Voorzitter Afdeling

Bestuursrechtspraak van de Raad van State

18 oktober 2006, 200605238/2.

(Mr. Konijnenbelt)

Uitspraak op een verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening (artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht) in het geding tussen onder meer: de vereniging Bewonersvereniging De Mirandabuurt, te Amsterdam, verzoekster, en het college van burgemeester en wethouders van Amsterdam, verweerder.

Ontvankelijkheid, Zienswijzen, Gegrondheid, Belanghebbende, Uniforme openbare voorbereidingsprocedure, Voorbereidingsprocedure

[Awb - 3:15; 6:13; 8:81]

» Samenvatting

Bij besluit van 31 mei 2006 is een vergunning verleend als bedoeld in artikel 8.1 van de Wet milieubeheer voor het oprichten en in werking hebben van een musicaltheater met horecavoorzieningen en een parkeergarage aan de Europaboulevard te Amsterdam. Tegen dit besluit is door onder meer verzoekster beroep ingesteld en is door haar om een voorlopige voorziening verzocht. Ingevolge artikel 6:13 van de Algemene wet bestuursrecht, voor zover hier van belang, kan geen

beroep worden ingesteld door een belanghebbende aan wie redelijkerwijs kan worden verweten dat hij geen zienswijzen als bedoeld in artikel 3:15 naar voren heeft gebracht. Verzoekster heeft geen zienswijzen naar voren gebracht met betrekking tot geurhinder. Nu niet is gebleken dat haar redelijkerwijs niet kan worden verweten dat hierover geen zienswijzen naar voren zijn gebracht, verwacht de Voorzitter dat de Afdeling in de bodemprocedure het beroep in zoverre niet-ontvankelijk zal verklaren. De Voorzitter ziet in zoverre dan ook geen aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening.

[beslissing/besluit](#)

» Uitspraak

1. Procesverloop

Bij besluit van 31 mei 2006 heeft verweerder aan de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid ‘‘Chios Real Estate Properties B.V.’’ (hierna: vergunninghoudster) een vergunning als bedoeld in artikel 8.1 van de Wet milieubeheer verleend voor het oprichten en in werking hebben van een musicaltheater met horecavoorzieningen en een parkeergarage aan de Europaboulevard ongenummerd (voorheen nr. 23) te Amsterdam. Dit besluit is op 8 juni 2006 ter inzage gelegd.

Tegen dit besluit heeft onder meer verzoekster bij brief van 17 juli 2006, bij de Raad van State ingekomen op 18 juli 2006, beroep ingesteld.

Bij brief van 31 augustus 2006, bij de Raad van State ingekomen op 1 september 2006, heeft verzoekster de

Voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

De Voorzitter heeft het verzoek ter zitting behandeld op 3 oktober 2006, (...; *red.*)

Voorts is als partij gehoord vergunninghoudster, (...; *red.*)

2. Overwegingen

2.1. Het oordeel van de Voorzitter heeft een voorlopig karakter en is niet bindend in de bodemprocedure.

2.2. Ingevolge artikel 6:13 van de Algemene wet bestuursrecht, voor zover hier van belang, kan geen beroep worden ingesteld door een belanghebbende aan wie redelijkerwijs kan worden verweten dat hij geen zienswijzen als bedoeld in artikel 3:15 naar voren heeft gebracht.

Verzoekster heeft geen zienswijzen naar voren gebracht met betrekking tot geurhinder. Nu niet is gebleken dat haar redelijkerwijs niet kan worden verweten dat hierover geen zienswijzen naar voren zijn gebracht, verwacht de Voorzitter dat de Afdeling in de bodemprocedure het beroep in zoverre niet-ontvankelijk zal verklaren. De Voorzitter ziet in zoverre dan ook geen aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening.

2.3. Verzoekster heeft voorts bezwaren aangevoerd over geluidhinder en luchtkwaliteit. Zij betwijfelt – kort weergegeven – of met de in dit geval te treffen maatregelen kan worden voldaan aan de voor deze aspecten geldende normen. In verband met het aspect luchtkwaliteit betoogt zij daarbij dat in de huidige situatie niet wordt voldaan aan de geldende normen. Met de

oprichting van de inrichting zal in verband met de toename van verkeersbewegingen volgens haar een verdere overschrijding van deze normen plaatsvinden.

De Voorzitter overweegt dat deze aspecten nader onderzoek vergen. De onderhavige procedure leent zich hier echter niet voor. Aan de Stichting Advisering Bestuursrechtspraak is in verband met de bodemprocedure gevraagd een deskundigenbericht uit te brengen. De zitting in de hoofdzaak kan naar verwachting over een beperkt aantal maanden plaatshebben. In dit stadium ziet de Voorzitter, gehoord het verhandelde ter zitting en gelet op de betrokken belangen, geen aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening.

2.4. Gezien het voorgaande ziet de Voorzitter aanleiding het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening af te wijzen.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Voorzitter van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State:

wijst het verzoek af.

» Noot

De uniforme openbare voorbereidingsprocedure van de Awb afdeling 3.4 geldt sinds 1 juli 2005. Het overgangsrecht heeft tot gevolg dat er op dit moment nog maar weinig uitspraken van de Afdeling zijn over de toepassing

van die voorbereidingsprocedure in het milieurecht (zie echter ABRvS 18 oktober 2006, LJN AZ0338). Ook over de exacte consequenties van de toepassing van het nieuwe artikel Awb 6:13, dat de functie van artikel Wm 20.6 (oud) heeft overgenomen, is daarom nog weinig bekend. In de memorie van toelichting en een brief van de Minister ten aanzien van het nieuwe artikel 6:13 Awb komt echter genoegzaam naar voren welke gevolgen die bepaling zou moeten hebben (zie vooral Kamerstukken II 2004/05, 29 421, nr. 11, p. 2–3). In deze uitspraak komt het voorlopige oordeel van de voorzitter materieel overeen met de verwachting. De uitspraak is daarom weinig verrassend. Het is duidelijk niet de bedoeling dat in beroep gronden tegen een onderdeel van een besluit aan de orde kunnen worden gesteld, terwijl dat onderdeel niet in de bestuurlijke fase (Awb afdeling 3.4, administratief beroep of bezwaar) ter discussie stond. Kortom, in casu mogen de gronden van het beroep in beginsel slechts zien op onderdelen van het besluit die ook in de uniforme openbare voorbereidingsprocedure op tijd aan de orde zijn gesteld (zie daarover ook de uitspraak van 18 oktober 2006, LJN AZ0338).

Een vraag die mij (en anderen) echter ook bezighoudt is de volgende. Wat moet er formeel gebeuren met de gronden die ‘te laat’ zijn aangevoerd. Omdat nu voor zowel het milieurecht als het algemene bestuursrecht artikel Awb 6:13 geldt, moet die vraag eenduidig te beantwoorden zijn. Is het beroep in zoverre niet-ontvankelijk of in zoverre ongegrond? Over die vraag geeft de Minister aan dat de wettekst geen uitsluitsel biedt voor een van beide opties en dat hij beantwoording dan ook

overlaat aan de rechtspraak. In een eerdere annotatie in dit tijdschrift («JM» 2005/78) verwees ik reeds naar een opmerking van Walraven: ‘Gedeeltelijk ontvankelijk zijn is (...) net zo min mogelijk als een beetje zwanger zijn’ (B.J.W. Walraven, ‘Afschaffing van de actio popularis, geen fuiken meer!’, NJB 2005, p. 1290). Van der Linden concludeerde in haar noot onder ABRvS 24 november 2004 («JB» 2005/36) dat de Afdeling in die uitspraak – definitief? – had gekozen voor de ongegrondverklaring.

Aan de hand van bovenstaande ‘voorlopige’ uitspraak ben ik geneigd te concluderen dat in ieder geval niet definitief is gekozen voor de ongegrondverklaring. Immers, de voorzitter verwacht dat de Afdeling in de bodemprocedure zal concluderen tot niet-ontvankelijkheid van het beroep op het punt van de geurhinder. Met Van der Linden verwachtte ik dat zou worden gekozen voor de ongegrondverklaring van de gronden tegen dat onderdeel van de milieuvergunning. Hoewel tot op zekere hoogte nog onduidelijk is wat moet worden verstaan onder een onderdeel van een besluit, kan ik mij goed voorstellen dat moet worden aangenomen dat een milieuvergunning uit verschillende onderdelen bestaat en dat geurhinder één van die onderdelen is. Hoewel het in tegenspraak is met de uitspraak van 24 november 2004 en ik met Walraven meen dat het niet overeenstemt met enerzijds het systeem van bestuursprocesrecht en anderzijds een letterlijke lezing van artikel Awb 6:13, verwacht de voorzitter dat de Afdeling bij de afhandeling van de bodemzaak zal kiezen voor de niet-ontvankelijkverklaring. In de traditie van het milieuprocesrecht is dat wel te

begrijpen, maar die keuze wijkt volgens mij af van de uitspraak van 24 november 2004 en de keuze die tot op heden in het algemene bestuursprocesrecht wordt gemaakt. Dat verschil is opmerkelijk omdat artikel Awb 6:13 een uniforme regeling biedt.

De Graaf